

МЕТОДИЧНІ ПРИЙОМИ ДЛЯ НАВЧАННЯ ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ СТУДЕНТІВ АГРАРНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

Кривонос Ірина Анатоліївна, викладач кафедри іноземних мов ТДАТУ

Анотація

Конкретизовано зміст дидактичних понять “метод”, “прийом” у контексті професійно орієнтованого навчання латинської мови. Проаналізовано деякі методи та прийоми навчання латинської мови.

Ключові слова: LSP, “метод”, “прийом”.

Знання латинської мови у наш час потрібне спеціалістам різних галузей науки, оскільки соціально-політичні, біологічні, технічні, медичні, юридичні, філологічні та інші наукові терміни походять переважно з латинської мови. Вирішення проблеми навчання мов для спеціального використання посідають важливе місце в дослідженнях багатьох авторів. Серед них слід зазначити наукові праці Борисенко Т.І., Комарової А.І., Шовкового В.М. та Яковлевої О.Б.

На сучасному етапі професійна лінгводидактика характеризується недостатньою увагою з боку науковців до проблем навчання окремих LSP (мов для спеціального використання), про що свідчить відсутність спеціальних досліджень, присвячених теоретичним аспектам навчання латинської LSP для студентів-агробіологів. Внаслідок цього конкретизація змісту таких дидактичних понять як “метод”, “прийом”, розглядається в статті як одне з *актуальних* питань організації професійно орієнтованого навчання латинської мови студентів вищих аграрних навчальних закладів.

Мета дослідження – конкретизувати зміст дидактичних термінів “метод”, “прийом” стосовно навчання латинської мови для спеціальних потреб.

У ВНЗ аграрного профілю латинська мова виступає однією із складових професійної підготовки майбутнього фахівця, тому кінцевою метою викладання дисципліни є реалізація завдань, сформульованих у галузевих нормативних

документах - “використовувати латинські сільськогосподарські терміни в практичній діяльності фахівця”.

Основу латинської мови, як мови для спеціальних потреб, становлять термінологічні одиниці, під якими ми розуміємо власне терміни та номенклатурні найменування, які завжди співвіднесені зі спеціальними поняттями. Наукові назви всіх систематичних груп рослинного і тваринного світу (таксони) латинські або латинізовані, видові назви - біномінальні (бінарні), а родові - універсальні. Все це повинен засвоїти майбутній агроном. Оволодіння знаннями мови створює передумови для розкриття семантики незнайомих термінів за допомогою їх аналізу та розуміння складових частин, а повторюваність терміноелементів сприяє закріпленню і формуванню потенційного термінологічного словника фахівця. У майбутній професії це забезпечує грамотність агронома, а також міжнародне термінологічне порозуміння між фахівцями.

Перед нами стає вимога обґрунтування провідного методу навчання, утвореного методом викладання (використовується викладачем) та методом учіння (використовується у процесі пізнавальної та практичної діяльності особами, що навчаються) [5; с.102]. Поняття “метод навчання” у сучасній лінгводидактиці має кілька трактувань. “Метод” – це система послідовних дій осіб, що навчають та осіб, що навчаються, яка забезпечує взаємодію цих сторін та входить у технологію навчання у якості складової “як вчити” [4]. Аналізуючи методи, які можуть бути представлені репродуктивними та пошуковими методами для навчання за Ю.К. Бабанським [2; с.288], основна мета репродуктивних методів – трансляція та відтворення навчальної інформації. Виходячи з цього, репродуктивні методи включають прийоми передачі інформації (особою, що навчає) та сприйняття інформації (особами, що навчаються). Третім компонентом репродуктивних методів визнаються різноманітні прийоми запам’ятовування навчальної інформації [2; с.285]. Логічне запам’ятовування й відтворення знань роблять їх ґрунтовними, сприяють оперативному застосуванню їх на практиці” [2; с.32].

У питанні щодо розуміння змісту поняття “методичний прийом” ми згодні з науковцями, які вважають, що у структурі методів виділяють прийоми і кожний

метод можна представити як сукупність методичних прийомів. Отже, прийом - це елемент методу. Елементи методів не є сумою окремих частин цілого, а системою, що об'єднана логікою дидактичного завдання [3]. “Прийоми навчання” - це окремі операції, розумові чи практичні дії викладача або студентів, які розкривають або доповнюють спосіб засвоєння матеріалу, що виражає даний метод. Наприклад, прийом стимулювання, контролю, взаємоконтролю й самоконтролю, прийоми запам'ятовування, ілюстрації, демонстрації тощо [1].

Виходячи з того, що основу LSP становлять термінологічні одиниці, провідними методами організації професійно орієнтованого навчання латинської мови студентів вищих аграрних навчальних закладів, на мою думку, слід вважати репродуктивні методи, методи контролю і самоконтролю та відповідні прийоми: передачі інформації (тими, хто навчає), сприйняття інформації (тими, хто навчається) та запам'ятовування навчальної інформації; прийом стимулювання, контролю, взаємоконтролю й самоконтролю.

ЛІТЕРАТУРА

1. Алексюк А. М. Методи навчання і методи учіння. / А.М. Алексюк - К.: Знання, 1980. - 48 с.
2. Бабанский Ю.К. Избранные педагогические труды / Ю.К. Бабанский. – М.: Педагогика, 1989. – 559 с.
3. Лернер И.Я. Методы обучения: дидактика средней школы / И.Я. Лернер, М.Н. Скаткин / ред. М.А.Данилова и М.И. Скаткина. — М.: Просвещение, 1975. – С.146–184.
4. Рогова Г.В. Методика обучения иностранным языкам в средней школе / Г.В. Рогова, Ф.М. Рабинович, Т.Е. Сахарова. – М.: Просвещение, 1991. – 287 с.
5. Устемиров К. Профессиональная педагогика / К. Устемиров, Н.Р. Шаметов, И.Б. Васильев. – Алматы: ТОО “Акнур и Ке”, 2005. – 432 с.
6. Яковлева Е.Б. Язык для специальных целей: теория и практика; новейшие методы преподавания иностранных языков студентам неязыковых специальностей вузов / Е.Б. Яковлева; ред. С.Г. Тер-Минасовой. – М.: Изд-во МГУ, 1991. – С.5–14.